

4 Δεκεμβρίου 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΩΤΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσ(βλητης).

(Ποινική Έφεση Αρ. 5651).

Ο Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος, 1972 (Νόμος 86/72) — Αμελής οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19.

Απόδειξη — Ένορκη κατάθεση ανηλίκου ηλικίας 8½ χρόνων κατά τη διάρκεια της δίκης — Ευρήματα που βασίζονταν στην κατάθεση αυτή — Κατά πόσο εχρειάζεται ενισχυτική μαρτυρία ή απλή προειδοποίηση — Ποιά η ακολουθητέα διαδικασία για αποδοχή μαρτυρίας ανηλίκου. 5

Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου με βάση την αξιοπιστία αυτή — Αξιολόγηση μάρτυρα αναφορικά με την αξιοπιστία του — Είναι καθαρά θέμα που αφορά το πρωτόδικο Δικαστήριο. 10

Απόδειξη — Δύο διαφορετικές εκδοχές ως προς τις συνθήκες του δυστυχήματος — Η μία ήταν η εκδοχή του ανηλίκου η οποία έγινε αποδεκτή από το Δικαστήριο πάνω στην οποία βασίστηκε η καταδίκη. 15

Το δυστύχημα συνέβηκε στις 27/9/90 στη Λεωφόρο Μακαρίου Γ στη Λακατάμια. Η εκδοχή της Κατηγορούσας Αρχής βασιζόταν στη μαρτυρία ανηλίκου ο οποίος ήταν επτά χρόνων κατά την ημέρα του δυστυχήματος και ο οποίος κατέθεσε ότι προτού διασταυρώσει το δρόμο που είχε πλάτος 6 μετρα και 20 εκ. βεβαιώθηκε ότι δεν υπήρχαν αυτοκίνητα εκτός από το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου που ερχόταν από πολύ μακρινά και το οποίο τον κτύπησε σε απόσταση δύο μέτρων από το άλλο άκρο του δρόμου. Η εκδοχή του κατηγορουμένου ήταν ότι ο ανήλικος βγήκε πίσω από ένα διπλοκάμπινο και προσπάθησε να διασταυρώσει το δρόμο τρέχοντας και ότι παρόλο που έκαμε ελιγμό για να τον αποφύγει δεν τα κατάφερε. 20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι η ορατότητα που είχε ο κατηγορούμενος ήταν αρκετά μεγάλη, αλλά παρόλα ταύτα απέτυχε να δει πιο έγκαιρα το μικρό και να λάβει αποτρεπτικά μέτρα πιο έγκαιρα. 30

5 Η έφεση εστρέφεται κυρίως εναντίον των ευρημάτων αξιοπιστίας των μαρτύρων από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Ο εφεσείων ισχυρίστηκε αντίφαση στη μαρτυρία του ανήλικου και την αναγκαιότητα για αναζήτηση ενισχυτικής μαρτυρίας από το Δικαστήριο και όχι απλή προειδοποίηση του Δικαστή προς τον εαυτό του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

A. Υπό Κούρρη, Δ., συμφωνούντος και του Παπαδόπουλου, Δ.:

10 1. Ο ανήλικος πιθανό να μην είχε αντιληφθεί το νόημα της τελευταίας ερώτησης της αντεξέτασης που ήταν σύνθετη και δεν αποτελεί αυτό αντιφατική μαρτυρία ενόψει του ότι οι απαντήσεις του στις σύντομες ερωτήσεις της αντεξέτασης υποστήριζαν την εκδοχή του.

15 2. Είναι καθιερωμένη αρχή ότι η αξιολόγηση μάρτυρα αναφορικά με την αξιοπιστία του είναι καθαρά θέμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και κατά κανόνα το Εφετείο σπάνια επεμβαίνει σ' αυτό το θέμα.

20 3. Ο εφεσείων απέτυχε να πείσει ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκανε λάθος στην αξιολόγηση της μαρτυρίας.

B. Υπό Πογιατζή, Δ.:

25 1. Το έργο του εφεσείοντα για ανατροπή των ευρημάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως προς την αξιοπιστία των μαρτύρων είναι πολύ δύσκολο λόγω της πλεονεκτικής θέσης του Δικαστηρίου αυτού να κρίνει την αξιοπιστία των μαρτύρων σε σύγκριση με το Εφετείο. Ωρισμένα αποσπάσματα της μαρτυρίας του ανήλικου στα οποία ανεφέρθη ο εφεσείων για τεμνηρώση του ισχυρισμού του για το αναξιόπιστο της μαρτυρίας αυτής, αν απομονωθούν από το σύνολο της μαρτυρίας του δυνατόν να οδηγούν εκ πρώτης όψεως στο συμπέρασμα ότι ο ανήλικος δεν ήταν σε θέση να θυμάται ουσιώδη περιστατικά της επίδικης σύγκρουσης. Όμως τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως προς τις συνθήκες του ατυχήματος δικαιολογούνται από την ενώπιον του μαρτυρία όπως την έχει αποδεχθεί.

30 2. Κάτω υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε την ευχέρεια να βασίσει τα ευρήματά του ως προς τις συνθήκες του ατυχήματος πάνω στην ένορκη κατάθεση του ανήλικου μάρτυρα κατηγορίας, παρά τη δεδομένη έλλειψη ενισχυτικής μαρτυρίας.

40 3. Με βάση τα ευρήματα αυτά η κατηγορία του εφεσείοντα για αμελή οδήγηση έχει επαρκώς αποδειχθεί και ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.

*Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:**Πίτσιλλος ν. Ευγενίου. (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 691.**Paradouroulos ν. Stavrou (1982) 2 C.L.R. 321.**Fournides ν. The Republic (1986) 2 C.L.R. 73.**Pсарas & Another ν. The Republic (1987) 2 C.L.R. 132.*

5

Έφεση εναντίον Καταδίκες.

Έφεση εναντίον της καταδίκης από Ανδρέα Φωτίου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 19 Ιουνίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 23677/91) στην κατηγορία για αμελή οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμο, 1972 (Νόμος 86/72) και καταδικάστηκε από Χαραλάμπους, Ε.Δ. σε £60.- πρόστιμο και £7.- έξοδα.

10

II. Κακόπιερος, για τον εφεσείοντα.

15

Α. Δημητριάδου (δ/δα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η απόφαση είναι ομόφωνη. Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα. Θα εκδοθούν δύο αποφάσεις: τη μία απόφαση θα εκδώσω εγώ και την άλλη ο δικαστής, κ. Πογιατζής.

20

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ., Η έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσείοντα από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, σε κατηγορία για αμελή οδήγηση, κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 86/72.

25

Η εκδοχή της Κατηγορούσας Αρχής βασιζόταν στη μαρτυρία του Μάριου Μακρίδη, που κατά τον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή στις 27/9/90 που συνέβηκε το ατύχημα, ήταν περίπου 7 ετών. Ο πρωτόδικος Δικαστής αφού ια-

30

νοποιήθηκε ότι ο ανήλικος αντιλαμβανόταν τη σημασία του όρκου, του επέτρεψε να καταθέσει ενόρκως.

5 Ο ανήλικος κατέθεσε στο Δικαστήριο ότι ενώ βρισκόταν στο πακέττο της Λεωφόρου Μακαρίου Γ' στη Λακατάμια, προτού διασταυρώσει το δρόμο, κοίταξε δεξιά και αριστερά, είδε στα αριστερά του ένα αυτοκίνητο πολύ μακριά και προσπάθησε να διασταυρώσει περπατώντας. Αφού πέρασε το κέντρο του δρόμου, το πλάτος του 10 οποιου ήταν 6 μέτρα και 20 εκ. και του έμεναν δύο μέτρα να φτάσει στο άλλο άκρο του δρόμου, κτυπήθηκε από το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο κατηγορούμενος με κατεύθυνση προς την Κάτω Λακατάμια. Δεν αμφισβητείται το σημείο συγκρούσεως το οποίο είναι 2 μέτρα από την αριστερή μεριά του δρόμου, με κατεύθυνση προς τη Κάτω 15 Λακατάμια.

Η εκδοχή του κατηγορουμένου, είναι ότι ενώ οδηγούσε κατά μήκος της Λεωφόρου Μακαρίου Γ', με ταχύτητα κάτω των 28 χ.α.ω, με κατεύθυνση προς την Κάτω Λακατάμια και ενώ απέναντί του ερχόταν ουρά αυτοκινήτων, 20 ο μικρός βγήκε πίσω από ένα διπλοκάμπινο και προσπάθησε να διασταυρώσει το δρόμο τρέχοντας. Αυτός έκανε ελιγμό δεξιά για να τον αποφύγει, αλλά δεν κατόρθωσε να τον αποφύγει και τον κτύπησε με το αυτοκίνητό του.

25 Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού προειδοποίησε τον εαυτό του κατάλληλα σε σχέση με την ένορκη μαρτυρία του μάρτυρα κατηγορίας ανήλικου 8 1/2 ετών κατά τη διάρκεια της δίκης έκρινε ότι μπορούσε με ασφάλεια να στηριχτεί πάνω σε αυτή τη μαρτυρία και αποδέχθηκε την εκδοχή του. Απορρίπτοντας την εκδοχή του κατηγορουμένου στο σύνολό της, κατέληξε ως εξής:

30

"Αυτή η παράλειψη του κατηγορουμένου να αντιληφθεί πιο έγκαιρα τον πεζό, κάτω από τις περιστάσεις ενώ η ορατότητά του δεν εμποδίζετο, δείχνει έλλειψη παρατηρητικότητας και κακή κατόπτευση του δρόμου. 35 Η υπόθεση αυτή δεν ευρίσκω να είναι από τις υποθέσεις εκείνες που ο πεζός ορμά απότομα και αιφνίδια

στο δρόμο μπροστά από το αυτοκίνητο, δίδοντας έτσι στον οδηγό πολύ λίγα περιθώρια αντίδρασης."

Επισημαίνεται ότι ο πρωτόδικος Δικαστής βρήκε ότι η ορατότητα που είχε ο κατηγορούμενος ήταν αρκετά μεγάλη, αλλά παρόλα ταύτα, απέτυχε να δει πιο έγκαιρα τον μικρό και να λάβει πιο έγκαιρα αποτρεπτικά μέτρα. 5

Κυρίως οι προβαλλόμενοι λόγοι έφεσης, επικεντρώνονται εναντίον των ευρημάτων αξιοπιστίας των μαρτύρων από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του εφεσεύοντα ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αξιολόγησε ορθά τη μαρτυρία του ανήλικου παραπονούμενου. Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι η μαρτυρία του ανήλικου ήταν αντιφατική και ότι ο πρωτόδικος Δικαστής όφειλε να αναζητήσει ενισχυτική μαρτυρία για να αποδεχθεί τη μαρτυρία του ανήλικου και όχι απλώς να προειδοποιήσει τον εαυτό του. Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα εισηγήθηκε ότι η αντιφατική μαρτυρία συνίσταται στην απάντηση του ανήλικου μάρτυρα που κατέθεσε ότι "δεν θυμάται" όταν του υποβλήθηκε στην αντεξέτασή του, η εξής ερώτηση: "Ε: Εγώ να σου πω τι έγινε εκείνη την ημέρα. Τρέχοντας διασταύρωσες για να προλάβεις το φίλο σου και πέρασες πίσω από ένα αυτοκίνητο που είχε μουσισιαμμά και δεν πρόσεξες ότι ερχόταν το άλλο αυτοκίνητο από την άλλη πλευρά και σου κτύπησε. Δεν είναι έτσι που έγινε;" 10 15 20 25

Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση του δικηγόρου του εφεσεύοντα. Η ερώτηση που υπέβαλε ο δικηγόρος του εφεσεύοντα είναι στο τέλος της αντεξέτασης του ανήλικου μάρτυρα και συνίστατο στην εκδοχή του κατηγορούμενου. Προηγουμένως, όμως, ο ανήλικος μάρτυρας αντεξετάστηκε με σύντομες ερωτήσεις αναφορικά με το τι έκανε προτού διασταυρώσει το δρόμο και απάντησε σε κάθε ερώτηση του δικηγόρου, υποστηρίζοντας την εκδοχή του όπως τη θέσαμε πιο πάνω. Η τελευταία ερώτηση που τέθηκε στο μάρτυρα ήταν σύνθετη και συνίστατο σε πολλές ερωτήσεις 30 35

και είναι πολύ πιθανό ο μάρτυρας να μην αντιλήφθηκε το νόημα της ερώτησης.

5 Αναφορικά με τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου που βασίζονται στην αξιοπιστία των μαρτύρων, είναι καθιερωμένη αρχή ότι η αξιολόγηση ενός μάρτυρα αν είναι αξιόπιστος ή όχι, είναι καθαρά θέμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και κατά κανόνα το Εφετείο σπάνια επεμβαίνει στο να αποφασίσει περί της αξιοπιστίας ενός μάρτυρα (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Μόδεστος Πίτσιλος ν. Δημητράκη Ευγενίου*, (1989) 1 Α. Α. Δ. (Ε) 691, *Paradopoulos ν. Stavrou* (1982) 1 CLR 321, *Fournides ν. Republic* (1986) 2 CLR 73, *Psaras and Another ν. Republic* (1987) 2 CLR 132).

15 Εφαρμόζοντας τις πιο πάνω αρχές στην παρούσα υπόθεση, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τίποτε δε δικαιολογεί την επέμβασή μας στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αναφορικά με την αξιοπιστία της μαρτυρίας των μαρτύρων που είχε ενώπιόν του.

20 Μετά από συνεκτίμηση του συνόλου των γεγονότων σε συνάρτηση με τους λόγους της έφεσης, καταλήγουμε ότι στην παρούσα έφεση ο εφεσεύοντας απέτυχε να μας πείσει ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκανε λάθος στην αξιολόγηση της μαρτυρίας που ήταν ενώπιόν του.

25 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, για αμελή οδήγηση, κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος αρ. 86/72). Η εκκαλούμενη απόφαση εκδόθηκε στις 19/6/1992 στην ποινική υπόθεση αρ. 23677/91.

35 Στις 27/9/1990, ενώ ο εφεσεύων οδηγούσε το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής MW098, στη Λεωφόρο Μακαρίου, στην Κ. Λακατάμια, κτύπησε και τραυμάτισε τον ανήλικό Μάριο Μαρκίδη, μαθητή της τρίτης τάξης του Δημοτικού σχολείου Κ. Λακατάμιας, ηλικίας 71/2 χρόνων, ενώ διασταύρωνε το δρόμο από τη δεξιά προς την αριστερή πλευ-

ρά του δρόμου, σύμφωνα με την κατεύθυνση του εφεσείοντα. Η Λεωφόρος Μασκαρίου έχει μεγάλη κυκλοφορία οχημάτων και πεζών και ελέγχεται με ανώτατο όριο ταχύτητας 50 χιλιομέτρων την ώρα. Βρίσκεται σε κατοικημένη περιοχή του χωριού και έχει πλάτος 6,20 μέτρα και χρησιμοποιήσιμα παγκέττα πλάτους 1,15 μέτρα στην κάθε πλευρά. Είναι δρόμος διπλής κατεύθυνσης και χωρίζεται, παρά το σημείο συγκρούσεως, με διακεκομμένη άσπρη γραμμή. Ο ανήλικος είχε καλύψει 4,20 μέτρα από το πλάτος του δρόμου και κτυπήθηκε σε σημείο 2 μέτρα από το αριστερό άκρο της ασφάλτου, σύμφωνα πάντοτε με την κατεύθυνση του εφεσείοντα. Ενώ πλησίαζε το σημείο συγκρούσεως ο εφεσείων είχε ορατότητα 300 ή 400 τουλάχιστον μέτρων. Ο εφεσείων δεν έκανε χρήση των φρένων του οχήματος του όταν αντιλήφθηκε τον ανήλικο να διασταυρώνει το δρόμο. Περιορίστηκε να κάμει ελιγμό προς τα δεξιά του.

Η καταδίκη του εφεσείοντα ήταν αποτέλεσμα της αποδοχής από το πρωτόδικο Δικαστήριο της εκδοχής της κατηγορούσας αρχής ως αξιόπιστης και της απόρριψης της εκδοχής του εφεσείοντα. Εκτός από τον αστυνομικό που διερεύνησε το ατύχημα και ετοίμασε το σχεδιάγραμμα που κατατέθηκε ως τεκμήριο, οι μόνοι μάρτυρες που κατέθεσαν κατά την ακρόαση της υπόθεσης ήταν ο εν λόγω ανήλικος, ηλικίας τότε 81/2 χρόνων, και ο εφεσείων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέτρεψε στον ανήλικο να προβεί σε ένορκη κατάθεση μετά που έκρινε ότι είχε επαρκή αντίληψη της σημασίας του όρκου.

Ο ευπαιδευτος πρωτόδικος Δικαστής, αφού προειδοποίησε τον εαυτό του κατάλληλα σε σχέση με την ένορκη κατάθεση του ανήλικου, έκρινε ότι μπορούσε με ασφάλεια να στηριχθεί πάνω σ'αυτή, παρά την έλλειψη οποιασδήποτε ενισχυτικής μαρτυρίας. Η εκδοχή του εφεσείοντα, που απορρίφθηκε ως αναξιόπιστη, είχε ως άξονα τον ισχυρισμό του ότι δεν μπορούσε να αντιληφθεί την παρουσία του ανήλικου έγκαιρα, επειδή υπήρχε ουρά 15 περίπου αυτοκινήτων που προχωρούσαν προς το μέρος του και εμπόδιζαν την ορατότητα του προς το δεξιό του παγκέττο, από το οποίο ο ανήλικος άρχισε να διασταυρώνει το

δρόμο πίσω από το τελευταίο αυτοκίνητο της ουράς, ένα κλειστό εμπορικό αυτοκίνητο, όταν ο εφεσείων βρισκόταν σε απόσταση αναπνοής από τον ανήλικο.

5 Αφού απέρριψε την πιο πάνω εκδοχή του εφεσελέοντα, το πρωτόδικο Δικαστήριο απέδωσε την παράλειψη του εφεσελέοντα να αντιληφθεί έγκαιρα την παρουσία του ανήλικου και άλλων μαθητών στα παγκέττα του δρόμου και, στη συνέχεια, τον ανήλικο να διασταυρώνει το δρόμο, στην έλλειψη της απαιτούμενης παρατηρητικότητας και στην
10 κακή κατόπτευση του δρόμου εκ μέρους του εφεσελέοντα. Σύμφωνα με το πρωτόδικο Δικαστήριο, η παράλειψη αυτή είχε ως συνέπεια να στερήσει τον εφεσελέοντα από τη δυνατότητα που άλλως πως θα είχε, να λάβει έγκαιρα τα απαιτούμενα μέτρα, περιλαμβανομένης της χρήσης των φρένων του αυτοκινήτου του, για την αποφυγή του
15 δυστυχήματος.

Όλοι οι λόγοι εφέσεως, όπως έχουν αναπτυχθεί από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του εφεσελέοντα, στρέφονται εναντίον των ευρημάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως
20 προς την αξιοπιστία των μαρτύρων που κατάθεσαν ενώπιόν του. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσελέοντα παραδέχτηκε ότι υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού προειδοποιήσει κατάλληλα τον εαυτό του, μπορεί να βασίσει τα ευρήματα του πάνω στα
25 γεγονότα, αποκλειστικά στη μαρτυρία ανήλικου που κρίθηκε ότι αντιλαμβάνεται τη σημασία του όρκου, παρά την παντελή έλλειψη οποιασδήποτε ενισχυτικής μαρτυρίας. Εκείνο που ισχυρίζεται είναι ότι η παρούσα υπόθεση δεν είναι η κατάλληλη περίπτωση για να δικαιολογείται η ως
30 άνω ενέργεια του Δικαστηρίου, εν όψει των πολλών αντιφάσεων που υπάρχουν στη μαρτυρία του ανήλικου σε σύγκριση με εκείνη του εφεσελέοντα. Εν όψει των πιο πάνω, η εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσελέοντα είναι ότι η μαρτυρία του ανήλικου δεν έπρεπε σε καμιά περί-
35 πτωση να είχε προτιμηθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο αντί εκείνης του εφεσελέοντα.

Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο, με την ευκαιρία που έχει να βλέπει και να ακούει τους

μάρτυρες ενώ καταθέτουν ενώπιον του, βρίσκεται σε πλε-
 ονεκτική θέση να κρίνει την αξιοπιστία τους, σε σύγκριση
 με το Εφετείο που βλέπει τη μαρτυρία τους καταγραμμένη
 στα πρακτικά και τίποτε πέραν αυτού. Είναι γι' αυτό
 ακριβώς το λόγο που ο διάδικος που προσβάλλει ενώπιον 5
 του Εφετείου ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως
 προς την αξιοπιστία των μαρτύρων, έχει να επιτελέσει
 έργο πολύ δύσκολο. Στη δύσκολη αυτή θέση βρίσκεται και
 ο εφεσείων στην παρούσα υπόθεση. Στην προσπάθεια του
 να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του τόσο για το αναξιόπι- 10
 στο της μαρτυρίας του ανήλικου, όσο και για το αξιόπι-
 στο της μαρτυρίας του εφεσείοντα, ο ευπαιδευτος δικηγό-
 ρος του εφεσείοντα μας παρέπεμψε σε ορισμένα
 αποσπάσματα από τη μαρτυρία του ανήλικου τα οποία,
 αν απομονωθούν από το σύνολο της μαρτυρίας του, δυνα- 15
 τό να οδηγούν, εκ πρώτης όψεως, στο συμπέρασμα ότι ο
 ανήλικος δεν ήταν σε θέση να θυμάται ουσιώδη περιστατι-
 κά που περιβάλλουν την επίδικη σύγκρουση. Έχω μελετή-
 σει με προσοχή τα πρακτικά που περιέχουν τη μαρτυρία
 τόσο του ανήλικου όσο και του εφεσείοντα, υπό το φως 20
 των επιχειρημάτων των ευπαιδευτών δικηγόρων των δια-
 δίκων, και της αιτιολογίας την οποία δίδει το πρωτόδικο
 Δικαστήριο για τα προσβαλλόμενα ευρήματά του. Το συ-
 μπέρασμα στο οποίο έχω καταλήξει είναι ότι δεν έχω πει- 25
 σθεί ότι δικαιολογείται η επέμβαση μας για την ανατροπή
 των ευρημάτων αυτών.

Κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, πι-
 στεύω ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε την ευχέρεια να
 βασίσει τα ευρήματα του ως προς τις συνθήκες του επίδι-
 κου ατυχήματος, πάνω στην ένορκη κατάθεση του ανήλι- 30
 κου μάρτυρα κατηγορίας, παρά τη δεδομένη έλλειψη ενι-
 σχυτικής μαρτυρίας. Τα ευρήματα του πρωτόδικου
 Δικαστηρίου ως προς τις συνθήκες του ατυχήματος δικαιο-
 λογούνται από την ενώπιον του μαρτυρία, όπως την έχει
 αποδεχτεί. Με βάση τα ευρήματα αυτά, δε χωρεί αμφιβο- 35
 λία ότι η κατηγορία εναντίον του εφεσείοντα για αμελή
 οδήγηση έχει επαρκώς αποδειχτεί. Η έφεση, ως εκ τούτου,
 απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.